

عنوان مقاله:

تبیین مفهوم و ملاک اختلالات روانی و تاثیر آن بر مسئولیت کیفری

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی حقوق در چشم انداز ۱۴۰۴ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مجتبی فرهمند - دکتری حقوق کیفری، گروه حقوق، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران

امیرحسین حلاجی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

سیده پیگاه موسوی نافچی - دانشجوی دکتری حقوق کیفری، گروه حقوق، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه همگام با پیشرفت علم پزشکی و روانپزشکی حقوق کیفری ایران از حالت انتزاعی و ذهن گرایی صرف دربرخورد با افراد دارای اختلال روانی خارج شده و به سمت عینیت و واقعیت گرایی در اجرای کیفر این اشخاص گام برداشته است. چنانچه مسلم است اجرای کیفر مستلزم آن است که شخص به هنگام ارتکاب به جرم از درک و شعور لازم برخوردار بوده و اعمال وی از روی اراده و آگاهی باشد در غیر این صورت جرم به وی قابل انتساب نیست. برابرسیدن به این مهم باید مصادیق بیماری های روانی که در آنها فقدان قوه تشخیص و اراده به چشم می خورد که باید توسط پزشکان و روانپزشکان حاذق تعیین گردد، بررسی شود که بر اساس آن می توان از مجازات بسیاری از بیمارانیکه ممکن است مستحق تیغ تیز عدالت نباشند، جلوگیری نمود. این در حالی است که قانون مجازات ایران به نوعی در تعیین واکنش نسبت به افراد دچار اختلالات نسبی سکوت اختیار کرده است که خود از نواقص رویکرد قانون یاد شده به شمار می رود. در مقابل در نظام های حقوقی مختلف مانند انگلستان به اختلالات روانی هم در قانون موضوعه و هم در رویه قضایی توجه شده است. هدف از این نوشتار تعیین مصادیق اختلالات روانی با بهره گیری از علم پزشکی و روانپزشکی و استفاده از ابعاد مثبت رویکردهای مختلف در نظام حقوقی سایر کشورها در واکنش به این افراد است.

کلمات کلیدی:

اختلالات روانی، مسئولیت کیفری، قوه تمییز و اراده، حقوق کیفری ایران و انگلستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1035169>

